

چه کسانی فرصت‌های شغلی را اشغال می‌کنند و موجب بیکاری کارگران می‌شوند؟ تعرض به حقوق کارگران محروم افغانستانی قویا محکوم است!

امیرجوهری لنگرودی
amirjavaheri@yahoo.com

۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۴ برابر با ۰۶ می ۲۰۱۵

حادثه سازماندهی شده تاریخ یازدهم اردیبهشت ۹۴، روز جهانی کارگر، روز اتحاد، همبستگی انترناسیونالیستی و پیکار اردوی کار علیه سرمایه و دشمنان آزادی در روز جهانی اول ماه مه، در نمایش خیابان های منتهی به نماز جمعه تهران، توسط عوامل وزارت کار، خانه کارگر، و در حضور سخنگویان اصلی آن (علیرضا محبوب و حسن صادقی)، بمثابه نیروهای امنیتی و شبه کارگری، نمایش فاشیستی ضد کارگری افغان ستیزی را هوا کردند و بدین طریق بعنوان نیروی برهم زننده صف متحد بلوک کارگری، نمایش مسخره دیگری را بشکل عریان برهمگان بیان داشتند.

باندروول های تبلیغاتی بنمایش درآمده این تشکیلات ضد کارگری، با عنوان: «کارفرما حیا کن، افغانی را رها کن»، «کارگر خارجی اخراج باید گردد»، «کارفرما حیا کن، اتباع را رها کن» از یکسو، نشان از حرکات ضد انسانی و فاشیستی نظام جمهوری اسلامی، و ازدیگرسو، بیانگراوج استیصال و واماندگی اراذل و اوباش امنیتی متشکل در "خانه کارگر" می باشد.

هرکدام از این دوسوی درگیر در راستای پاسخگویی به خواست های بیواسطه کارگران ایران و مهاجرین کارگر، به خوبی از درجه خشم و عدم رضایت یکایک کارگران نسبت به شرایط غیرانسانی، تحمیلی و فلاکت باری که سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران بر طبقه کارگر و اکثریت مردم تحمیل کرده اند، بخوبی آگاهند. تنها از همین روست که مذبحخانه تلاش می کنند که کارگران افغانستانی، این جان سخت ترین ومظلوم ترین و بی حقوق ترین بخش طبقه کارگر ایران را سپربلای خشم کارگران "ایرانی" دربه انحراف کشاندن مشکل بیکاری و معضل بیکارسازی های گسترده کارگران در ایران معرفی نمایند و اینگونه استدلال می نمایند که این کارگران افغانستانی اند که فرصت های شغلی را گرفته اند و باعث بیکاری کارگران ایرانی اند.

انعکاس یک مقاله در سایت خبرگزاری رسمی تسنیم آمده است: « حضور مهاجرین افغانستانی در ۱۴ استان کشور به شکل سوال برانگیز و متعجب کننده‌ای از چند سال پیش ممنوع شده است. یعنی مهاجرین افغانستانی نه تنها حق کارکردن در این ۱۴ استان را ندارند، بلکه حتی حق عبور و مرور و اقامت هم ندارند. به این ترتیب مهاجرین افغانستانی عملاً در ۱۴ استان حضور ندارند و بنابراین، اساساً امکان اشغال فرصت‌های شغلی این ۱۴ استان را نیز ندارند.

The screenshot shows a table titled 'کارگران افغانستانی در ایران' (Afghan workers in Iran) with columns for 'استان' (Province), 'تعداد کارگران افغانستانی' (Number of Afghan workers), 'تعداد ایرانیان' (Number of Iranians), and 'نسبت کارگران افغانستانی به ایرانیان' (Ratio of Afghan workers to Iranians). The table lists 14 provinces: آذربایجان شرقی, آذربایجان غربی, اصفهان, خراسان شمالی, خراسان جنوبی, قزوین, زنجان, اردبیل, گیلان, مازندران, گلستان, گنبدکاوین, گرگان, کردستان, و کردستان غربی.

«جان ایران، جان افغانستان» - ۶۲

کارگران افغانستانی موجب بیکاری در ایران هستند؟ + جداول مرکز آمار ایران

خبرگزاری تسنیم: فرضیه «کارگران افغانستانی، فرصت‌های شغلی را اشغال می‌کنند و موجب بیکاری کارگران ایرانی می‌شوند» چه قدر واقعی است؟

خبرگزاری تسنیم:

چند روز پیش اتفاق تلخی برای همه معتمدان به کرامت انسانی و اخلاقی در ایران رخ داد. به مناسبت روز کارگر یک تشکل صنفی کارگری، پلاکاردهایی را به دست کارگران داد که محتوای آن درخواست کارگران ایرانی برای اخراج کارگران افغانستانی بود. ظاهراً با این استدلال که آنها فرصت‌های شغلی را گرفته‌اند و باعث بیکاری کارگران ایرانی شده‌اند.

این ۱۴ استان عبارتند از: آذربایجان شرقی، اردبیل، زنجان، کردستان، کرمانشاه، ایلام، کردستان، چهارمحال بختیاری، کهگیلویه و بویراحمد، گیلان، مازندران ... از قرارباید در این ۱۴ استان، اشتغال وضعیت نسبتاً بهتری داشته باشد، چون مهاجرین افغانستانی در این استان‌ها نیستند و هیچ فرصت شغلی را اشغال نمی‌کنند. در مقابل در بقیه استان‌های کشور که حضور مهاجرین در آن‌ها مجاز است، به دلیل وجود کارگران افغانستانی و اشغال کردن فرصت‌های شغلی، نرخ بیکاری باید افزون‌تر باشد. اما واقعیات چه می‌گویند؟ ... طبق این آمار، این ۱۰ استان، بالاترین نرخ بیکاری را در کشور دارند. و از میان این ۱۰ استان، ۷ استان جزء لیست استان‌هایی است که حضور مهاجرین در آنها ممنوع است. (خبرگزاری تسنیم، ۱۶ اردیبهشت ۹۶) برای مطالعه دقیق این جداول آماری می‌توان به لینک

زیر مراجعه نمود*

نمایش روز یازده اردیبهشت در حاشیه نماز جمعه تهران با باندرولی که امضاء " جمعی از کارگران ساختمانی تهران " را با خود داشت. نشان داد که عوامل ریزودرشت "خانه کارگر" نهاد دست ساز و بازوی امنیتی وزارت کار علی ربیعی، در نمایش دولتی خود، تهاجم به کارگران مهاجر افغان را که

خود فوج عظیم نیروی کاربخش ساختمانی در ایران را پوشش می دهند، به عریان ترین شکل در تعقیب اذیت و آزار دائمی این نیروی کارگر مهاجر در ایران می باشند تا فضاحت سیاست بیکار سازی کارگران را به دوش این نیروی زحمتکش مهاجر بیاندازند..

نمایش روز یازده اردیبهشت بار دیگر نشان داد که سرریز کردن بحران بیکاری و سیاست بیکار سازی گسترده کارگران در ایران ، پیمانی کردن و جاری ساختن قرارداد تماما سفید امضاء، در واداشتن کارگرافغان به کار را به نرم جاری وضعیت کارگران بدل ساختن، همه و همه با بلند کردن پرچم نفرت و انزجار بر علیه کارگر محروم افغان ، آنها در روز همبستگی جهانی طبقه کارگر، تنها و تنها از دست چماقداران و قسم خوردگان نفرت طبقاتی یعنی همین علیرضا محبوب ها و حسن صادقی ها و سکوت آنان در پشت تریبون های اول ماه مه بر علیه این محروم ترین نیروی مهاجر فراهم می گردد .

کارگران شریف و پرتوان افغانستانی که در شرایط دشوار و عدم تامین امنیت شغلی در سطح دشوارترین کارهای ساختمانی ، معادن ، چاه کنی، بخش خدمات شهرداری ها از صبحگاهان تا شبانگاهان ، بیش از سه دهه که از جنگ و ناامنی در کشور خود به ایران پناه آوردند و همه نیروی جوانی و ظرفیت کاری خود را در سازندگی کشور ما تا به امروز بکار گرفتند، امروز همچون دیروز گوشت دم توپ سرمایه داری حاکم بر ایران بشمار می روند. تا هم از او چماق بحران بیکاری را لاپوشانی نمایند و هرآنگاه که لازم افتد باتهاجم به حقوق آنان با سلب امنیت و زیر گرفتن موقعیت حق شهروندی آنها، عرصه را بر کل خانواده زحمتکش افغان تنگ تر ساته و آنها را به بازگشت اجباری به افغانستان جنگ زده وا دارند .

باید با صراحت اعلام نمود ؛ کاری که طی بیش از سی سال با کارگر افغانستانی در ایران توسط سیستم سرمایه داری صورت گرفت ؛ هیچ چیز جز تحمیل حقارت بارترین فشارها در عرصه کار و زیست برای این مردم شریف و بی ادعا و کم هزینه بدنبال نداشته است . افغان های زحمتکش، مردمانی قانع ، ساده ، بی آرایش و بی پیرایش اند که بدلیل جنگ و ناامنی مجبور به فرار از کشور خود و پناه گرفتن در سطح کشورهای همسایه خود شده اند. طبیعی است که برای ادامه زندگی بدنبال کار و تلاش بگردند ولی سرمایه داری حاکم در ایران ، از یکسو با محروم نگهداشتن آنان از تامین اجتماعی و کارت های بیمه درمانی ، پرداخت پاهین ترین مزد در برابر سخت ترین و پست ترین کارها، امنیت شغلی آنان را خدشه دار می نماید . از سوی دیگر با ندادن حق شهروندی برابر به آنان و همسران و فرزندانیشان ، راه ادامه زندگی را بر آنان دشوار می سازند و با تحمیل انواع تحقیرها و برانگیختن نفرت قومی در برابر خانواده های افغان ساکن در سراسر کشور و خاصه در اردوگاهها ، راه ادامه زندگی را بر آنان می بندند و آنها را به اخراج از کشور وا می دارند.

سازمان ما در اعلامیه اول ماه مه امسال با صراحت اعلان داشت: « پایان دادن به سرکوب، اخراج و اعمال تبعیض در حق همه کارگران مهاجر و مخصوصاً کارگران و زحمتکشان افغان و به رسمیت شناختن کلیه حقوق شهروندی زنان ایرانی که با مردان مهاجر ازدواج می کنند و مخصوصاً به رسمیت شناختن ملیت ایرانی فرزندان آنها؛...» از جمله مطالبات عمومی اعلام شده همه کارگران و آزادیخواهان در این روز جهانی، در پیوند با این نیروی کار مهمان و مهاجر در ایران است.

اول ماه مه نشان داد؛ در پی انتشار اطلاعیه ها و قطعنامه های مشترک تشکل های کارگری ایران و از تلاش آنها برای برگزاری هرچه باشکوه تر این روز، در تمامی اطلاعیه و قطعنامه ها به پیوند طبقه کارگر ایران و نیروی کار مهاجر خاصه کارگر افغان پرداخته شده و الزام به برابر حقوقی این نیروی عظیم مهمان در جامعه ما را از وظایف و تعهدات دولت و حاکمیت سیاسی ایران می شناسند. اما نمایش عوامل چماقدار رژیم اسلامی در روز اول ماه مه، و برانگیختن نفرت قومی بر علیه افغان های شریف، را باید از وحشت رژیم اسلامی در امر پیشروی جنبش کارگری و حضور مادی فعالان این جنبش در بدست آوردن مطالبات پاسخ نگرفته آنان یاد نمود. تجربه نشان داده است که این حد از اعتراضات کارگری و حضور تشکل ها و فعالان کارگری نیز می تواند به موج های قدرتمند جنبش کارگری فراروید و رژیم و عوامل مزدور آنان را بیش از پیش در برابر چشمان بشریت مترقی مفتضح تر نماید.

ما باید بتوانیم از فرصت های پیشروی خود بهره گیریم و یک صدا فریاد برآوریم که عوامل امنیتی و شبه کارگری « خانه کارگر» باید از تمامی مجامع کارگری جهانی از جمله؛ (سازمان جهانی کار) بعنوان پرچمدار ستیز و دشمنی با کارگر خارجی به بیرون ریخته شوند تا عرصه بر آنان تنگ تر گردد و نمایندگان واقعی کارگران برای تحقق اهداف مبارزه اقتصادی و اجتماعی خود از این تریبونها، فریاد و خواست های خود را به گوش هم طبقه ای های خود در سراسر جهان برسانند.

*****

* [خبرگزاری بین المللی تسنیم - کارگران افغانستانی موجب بیکاری در ایران هستند؟ -جداول مرکز آمار ایران](http://www.tasnimnews.com/Home/Single/731289)

<http://www.tasnimnews.com/Home/Single/731289>